

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

MZE-46502/2025-13133

mzedms029594183

26-08-2025

Praha

SP. ZN.: MZE-46502/2025-13133

Č. J.: MZE-46502/2025-13133

Vzdělávací program

Kurz
pro výkon obecných zemědělských
činností
v rozsahu 300 hodin

Ministerstvo zemědělství

Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1 – Nové Město

tel. +420 221 811 111, podatelna@mze.gov.cz, ID datové schránky: yphaax8

www.mze.gov.cz

1. Úvod

Zvyšující se nároky na kvalitu zemědělských produktů, dodržování principů správné zemědělské praxe, významná role zemědělství při tvorbě a ochraně krajiny, efektivní využívání dotací, stejně jako aplikace zásad Společné zemědělské politiky, vyžadují vysokou úroveň odborné kvalifikace, jak pro rodinné farmy, tak pro ostatní zemědělské podnikatele a pracovníky v tomto sektoru.

Vysoká odborná kvalifikace zemědělců je rovněž podporována a doporučována v rozvinutých zemích EU. V mnoha z těchto států je splnění stanovených kvalifikačních požadavků nezbytnou podmínkou pro realizaci specifikovaných intervencí a následné čerpání zemědělských dotací. Podobně je tomu i v České republice u některých typů podpor.

Ministerstvo zemědělství proto již v roce 2010 zavedlo vzdělávací program, který účastníkům umožňuje získat potřebné zemědělské vědomosti a dovednosti pro vykonávání obecných zemědělských činností na odborné úrovni. V roce 2025 pak dochází k aktualizaci požadavků vzdělávacího programu, tak aby byly reflektovány změny, kterým zemědělství prochází.

Úspěšné absolvování tohoto programu je jednou z možností, jak prokázat minimální zemědělskou kvalifikaci. Zemědělská kvalifikace se stanovuje pro ty případy, kdy je pro další vzdělávání nebo pro účely poskytování podpor, případně pro další účely požadována zemědělská kvalifikace s vymezeným stupněm vzdělání.

Osvědčení, které účastníci obdrží po úspěšném dokončení kurzu, potvrzuje získání minimální zemědělské kvalifikace.

2. Cíl vzdělávacího programu

Hlavním cílem tohoto vzdělávacího programu je poskytnout účastníkům možnost aktivně se seznámit se základními zemědělskými znalostmi, novými progresivními teoretickými vědomostmi a intelektuálními dovednostmi, které jsou nezbytné pro efektivní fungování rodinné farmy nebo zemědělského podniku. Program zahrnuje i dovednosti spojené s obsluhou počítače a základními zemědělskými registry (například LPIS) a dále případně přípravu účastníků pro práci v zemědělství na pozici zaměstnanců.

Program se nezaměřuje na výuku základních encyklopedických informací o zemědělské výrobě, které si účastníci mohou osvojit samostudiem odborné literatury. Nové znalosti o zemědělské výrobě budou během výuky částečně přizpůsobeny specifikům jednotlivých účastníků podle jejich zaměření.

Po úspěšném dokončení programu by účastníci měli mít následující schopnosti a znalosti:

- Základní technologie zemědělské prvovýroby v oblasti pěstování plodin a chovu hospodářských zvířat.
- Pokročilé technologické postupy využívané v zemědělství s ohledem na dodržování podmínek pro získání zemědělských dotací (např. kontrola podmíněnosti), welfare zvířat, popřípadě zásady ekologického zemědělství apod.
- Aktuální trendy v zemědělských technologiích, využívání zemědělské techniky a precizní zemědělství.

- Základy organizačního vedení a administrativy na rodinné farmě nebo v zemědělském podniku, včetně využívání systému zemědělského poradenství.
- Principy úspěšného managementu a marketingu v zemědělství s ohledem na kvalitu zemědělské produkce a ochranu životního prostředí.
- Základní právní předpisy relevantní pro podnikání v oblasti zemědělství na rodinné farmě nebo v zemědělském podniku.
- Možnosti a formy dotačních podpor.
- Adaptace krajiny na klimatické změny, vodní hospodářství a ochrana půdy.

3. Cílová skupina (účastníci)

Kurz je určen především zemědělským podnikatelům, kteří začali s hospodařením před účastí na kurzu nebo mají v úmyslu začít v blízké budoucnosti. Tito účastníci již mají určité praktické zkušenosti se zemědělskými činnostmi a chtějí si rozšířit přehled o zemědělské prvovýrobě. Mají zájem o nové znalosti v oblasti moderních výrobních technologií, ekonomiky a organizace podniku, ekologického hospodaření, aplikace společné zemědělské politiky, zemědělské legislativy, bezpečnosti a hygieny práce.

Kurz je také vhodný pro potenciální zájemce o podnikání v zemědělství, kteří dosud nemají zkušenosti se zemědělskými činnostmi a řízením zemědělského podniku.

Cílová skupina může být velmi různorodá, pokud jde o úroveň a typ předchozího vzdělání, délku zemědělské praxe, výrobní zaměření, velikost a vybavení zemědělského podniku i rozsah hospodářské činnosti. Při přípravě konkrétního odborného obsahu kurzu a při případném rozdělení účastníků do studijních skupin je nezbytné tato specifika co nejvíce zohlednit.

4. Forma a druh vzdělávací programu

Vzdělávací program může být realizován prezenčně, distančně (použitím vhodných informačních a komunikačních technologií) nebo kombinovanou formou. Praktická část kurzu však musí probíhat prezenčně. Kurz je veden vzdělávacím subjektem, které má akreditaci **Ministerstva zemědělství**, které je také odborným garantem tohoto kurzu.

Kurz je zakončen závěrečnou zkouškou, která se skládá z teoretické části (znalostní test) a ústní obhajoby absolventského projektu, který každý účastník připraví. Obsah teoretické zkoušky bude odpovídat výuce, kterou absolvují všichni účastníci kurzu. Po úspěšném složení závěrečné zkoušky obdrží účastníci osvědčení, které potvrzuje absolvování kurzu. Toto osvědčení nenahrazuje výuční list.

5. Obsah vzdělávacího programu

Odborný obsah kurzu je definován rámcovým učebním plánem, který stanoví časové dotace pro jednotlivé odborné tematické celky.

RÁMCOVÝ UČEBNÍ PLÁN

Odborné tematické celky	Doporučený podíl rozsahu výuky (300 hodin)
Pěstování zemědělských plodin	12 - 15 %
Chov hospodářských zvířat	12 - 15 %
Zemědělská technika a technologické linky	7 - 10 %
Ekonomika zemědělského podnikání	10 - 12 %
Základy obsluhy informačních systémů v zemědělství	5 - 12 %
Základy zemědělského práva, dotační politiky a BOZP	5 - 12 %
Agroekologické principy hospodaření, ochrana krajiny a rozvoj venkova	3 - 5 %
Zpracování projektu	2 - 5 %
Praxe	25 - 35 %

Poznámky k rámcovému učebnímu plánu:

Konkrétní obsah jednotlivých odborných tematických celků volí vyučující podle rámcových učebních osnov jednotlivých tematických celků. Tento obsah musí být následně schválen ředitelem vzdělávacího subjektu. V rámci tematických celků o pěstování zemědělských plodin a chovu hospodářských zvířat se zaměřuje nejen na základní znalosti o rostlinách a zvířatech, ale i na technologie spojené s jejich produkcí. V těchto oblastech bude zařazeno pouze učivo, které je klíčové pro kvalifikaci účastníků.

Distanční forma výuky není možná pro praktickou část kurzu. V případě teoretických celků je možné vzdělávání realizovat distančně, přičemž je nutné zohlednit podmínky konkrétní školy.

Vzdělávací subjekt určuje maximální podíl distanční výuky pro teoretické části kurzu, který může dosáhnout až 100 %.

6. Učební osnovy jednotlivých tematických celků

Pěstování zemědělských plodin

Při sestavování konkrétního obsahu učiva je kladen důraz na odbornou úroveň účastníků kurzu, přičemž je třeba brát v úvahu jejich potřeby a zaměření na určité typy produkce. Cílem je zajistit, aby všichni absolventi kurzu získali základní znalosti a technologické dovednosti v oblasti pěstování nejběžnějších zemědělských plodin, bez ohledu na jejich specifické výrobní

zaměření. Tyto znalosti, umožňující výkon obecných zemědělských činností, budou prověřeny testem během závěrečné zkoušky.

Biologické aspekty pěstování rostlin a další podpůrné informace by měly být představeny pouze v rozsahu nezbytném pro pochopení souvislostí. Hlavní důraz je kladen na moderní metody a technologie pěstování běžně pěstovaných plodin, které budou vybírány podle výrobního zaměření a konkrétních potřeb účastníků kurzu. Při výuce se vyučující zaměří na zásady správné zemědělské praxe, aby účastníci kurzu měli teoretické i praktické dovednosti v souladu s aktuálními požadavky zemědělské výroby za účelem trvale udržitelné zemědělské produkce (eliminace negativních vlivů hospodaření na úrodnost a kvalitu půdy, vod a biodiverzitu).

Výuka pěstování speciálních plodin se bude soustředit zejména na konzultace a samostudium, přičemž tento obsah může být úzce propojen s absolventským projektem účastníků kurzu. Cílem je, aby každý účastník mohl aplikovat získané znalosti ke konkrétním plodinám, které odpovídají zaměření jejich zemědělského podnikání.

V průběhu kurzu by měl být kladen důraz na zadávání úkolů účastníkům, při kterých bude vyžadováno využití zemědělských informačních systémů. To zahrnuje například vyhledávání a aplikování nových metodik, které jsou klíčové pro dodržování kontrol podmíněnosti, odborných rad pro uplatňování nových technologií, přenos nových poznatků resortního výzkumu do praxe apod.

Předložený rozpis učiva je orientační, je však nezbytné dodržet témata základních okruhů a zároveň doplnit další výuku minimálně o dvě témata z volitelných okruhů. Vzhledem k zájmům a požadavkům uchazečů je možné jedno téma z volitelných okruhů nahradit jakýmkoli jiným tématem, zde neuvedeným, z oblasti pěstování zemědělských plodin v odpovídajícím rozsahu.

Základní okruhy

1. Podmínky pro pěstování rostlin

- půda (funkce, vznik a složení, půdní druhy a typy půd, zastoupení půd v ČR, kvalita a degradace)
- základní principy pěstování rostlin (tvorba výnosu, výnosové parametry)
- charakteristika a rozdělení území do výrobních oblastí a podoblastí
- tvorba a význam osevních postupů

2. Obilniny

- hospodářský význam a charakteristika
- biologie, růst, požadavky na prostředí
- růst a vývoj (makro a mikro fáze fenologické stupnice)
- výnosové prvky a jejich dynamika
- zařazení do osevního postupu/osevního sledu plodin, výživa, hnojení
- výběr odrůdy a osiva
- příprava půdy a založení porostu
- ošetření během vegetace, významní škodliví činitelé a ochrana proti nim (mechanická, chemická a biologická ochrana)
- sklizeň obilnin
- posklizňová úprava a skladování, požadavky na jakost a odbyt

3. Olejníny

- význam a postavení
- biologie, růst, požadavky na prostředí
- tvorba výnosu
- zařazení do osevního postupu/osevního sledu plodin, výživa, hnojení
- výběr odrůdy a osiva
- příprava půdy a založení porostu
- ošetření během vegetace, významní škodliví činitelé a ochrana proti nim (mechanická, chemická a biologická ochrana)
- sklizeň, zralost, doba a způsob sklizně
- posklizňová úprava a skladování, požadavky na jakost a odbyt

4. Okopaniny

- význam a postavení
- biologie, růst a vývoj, požadavky na prostředí
- tvorba výnosu, výnosové prvky
- zařazení do osevního postupu/osevního sledu plodin, výživa, hnojení
- výběr odrůdy, sadby a osiva
- příprava půdy a založení porostu
- ošetření během vegetace, významní škodliví činitelé a ochrana proti nim (mechanická, chemická a biologická ochrana)
- sklizeň, zralost, doba a způsob sklizně
- posklizňové ošetření, skladování, prodej a požadavky na jakost

5. Pícninářství a krmivářství

- význam a uplatnění
- víceleté pícniny
- jednoleté pícniny
- TTP (trvalé travní porosty)
- konzervace a skladování píce

6. Luskoviny

- význam, charakteristika, zařazení v osevním postupu/osevním sledu plodin
- hlavní technologické zásady v systému pěstování luskovin
- ošetření během vegetace, významní škodliví činitelé a ochrana proti nim (mechanická, chemická a biologická ochrana)
- posklizňová úprava a skladování, požadavky na jakost a odbyt

Volitelné okruhy

7. Trvalé kultury

- biologie, růst a vývoj, požadavky na prostředí
- založení, výživa a hnojení
- výběr sadby, technologie pěstování
- příprava půdy a založení
- ošetření během vegetace, významní škodliví činitelé a ochrana proti nim (mechanická, chemická a biologická ochrana)
- sklizeň, zralost, doba a způsob sklizně
- posklizňová úprava, skladování, prodej a požadavky na jakost

8. Zelinářství

9. Pěstování alternativních plodin

10. Pěstování speciálních polních plodin

11. Základy rostlinné výroby v ekologickém zemědělství

- specifika konverze do systému ekologického zemědělství
- specifika pěstování plodin v ekologickém zemědělství (hnojení, agrotechnika, osevní postupy a střídání plodin, prevence škůdců a chorob, volba odrůd, přirození predátoři, povolené přípravky na ochranu rostlin)

Chov hospodářských zvířat

Při určování konkrétního obsahu učiva je nutné zohlednit odbornou úroveň účastníků kurzu a přizpůsobit ji jejich potřebám a výrobnímu zaměření. Cílem je zajistit, aby všichni účastníci kurzu získali základní znalosti o chovu hospodářských zvířat, zejména chovu skotu a prasat, bez ohledu na jejich specifické zaměření. Úroveň těchto znalostí, které jsou nezbytné pro vykonávání obecných zemědělských činností, bude ověřena testem při závěrečné zkoušce.

U účastníků, kteří se zaměřují na chov hospodářských zvířat, bude toto téma probráno podrobněji. Zejména pro ně jsou připravena odborná témata zaměřená na chovy ostatních druhů hospodářských zvířat. Při výuce technologie chovu různých druhů zvířat bude součástí výkladu i problematika zemědělských staveb a zařízení souvisejících s chovem. Důraz bude kladen na moderní technologie chovu hospodářských zvířat, dodržování zásad správné zemědělské praxe a welfare. Pro specifické a nadstandardní učivo budou využívány především konzultace a samostudium. Tento obsah pak může být reflektován v absolventském projektu účastníka.

V průběhu kurzu by měl být kladen důraz na zadávání úkolů účastníkům, při kterých bude vyžadováno využití zemědělských informačních systémů včetně Portálu farmáře.

Předložený rozpis učiva je orientační, je však nezbytné dodržet témata základních okruhů a zároveň doplnit další výuku minimálně o dvě témata z volitelných okruhů. Vzhledem k zájmům a požadavkům uchazečů je možné jedno téma z volitelných okruhů nahradit jakýmkoli jiným tématem, zde neuvedeným, z oblasti chovu hospodářských zvířat v odpovídajícím rozsahu.

Základní okruhy

1. Anatomie a fyziologie hospodářských zvířat

- základní anatomické názvosloví
- části a krajiny těla a vybraných orgánových soustav – stavba a činnost

2. Chov skotu

- užitkové směry a plemena skotu
- krmení a ustájení
- zdraví a prevence, biologická bezpečnost v chovu skotu
- reprodukce, odchov telat
- zpeněžování mléka a hovězího masa

3. Chov prasat

- plemena a plemenitba prasat

- výživa a ustájení
- chov kategorií prasat
- zdraví a prevence, biologická bezpečnost v chovu prasat
- zpeněžování jatečných zvířat

Volitelné okruhy

4. Chov koní

- význam chovu koní a jeho odvětví
- plemena, plemenitba
- ošetřování a výcvik, doporučené technologické systémy chovu
- krmení a výživa koní

5. Chov ovcí

- význam chovu ovcí a jeho výrobní zaměření
- plemena a plemenitba
- odchov jednotlivých kategorií
- doporučené technologické systémy chovu
- krmení a výživa ovcí

6. Chov koz

- význam chovu koz
- plemena a plemenitba
- odchov jednotlivých kategorií
- doporučené technologické systémy chovu
- krmení a výživa koz

7. Chov drůbeže (holubů)

- význam chovu drůbeže (holubů) a jeho výrobní zaměření
- plemena a plemenitba,
- chov slepic, chov kachen, chov hus, chov krůt
- doporučené technologické systémy chovu
- krmení a výživa drůbeže

8. Chov králíků

- význam chovu králíků, plemena a plemenitba
- chov v drobných chovech a velkochovech
- doporučené technologické systémy chovu
- krmení a výživa králíků

9. Chov včel, chov ryb, chov běžců, další vybrané chovy zvířat

10. Chov hospodářských zvířat v systému ekologického zemědělství

- podmínky chovu a welfare
- krmení a výživa
- zdraví a prevence
- systémy chovu jednotlivých druhů zvířat v EZ
- ekologické a etické aspekty porážky

Zemědělská technika a technologické linky

Při stanovení konkrétního obsahu učiva je třeba vycházet z odborné úrovně účastníků kurzu a přiměřeně také z jejich potřeb a výrobního zaměření. Je třeba dosáhnout toho, aby všichni absolventi kurzu měli osvojeny zásady efektivního a bezpečného využívání zemědělské techniky a technologických linek. Úroveň těchto poznatků, které umožňují výkon obecných zemědělských činností, bude ověřena testem při závěrečné zkoušce.

Vzhledem k velké rozmanitosti v praxi využívané zemědělské mechanizace, její rychlé inovaci a zavádění nových technologií se vyučující při výkladu učiva zaměří zejména na objasnění základních principů činnosti strojů a zařízení pro standardní pěstitelské a chovatelské činnosti, jejich uplatnění u současné zemědělské techniky, využívání technologických linek a také na uplatňování zásad správné zemědělské praxe. Se specifickou a v regionu nevyužívanou technikou seznámí vyučující účastníka kurzu informativně.

Předložený rozpis učiva je orientační, je však nezbytné dodržet témata základních okruhů a zároveň doplnit další výuku minimálně o jedno téma z volitelných okruhů. Vzhledem k zájmům a požadavkům uchazečů je možné toto volitelné téma nahradit jakýmkoli jiným, zde neuvedeným tématem z oblasti zemědělské techniky a technologických linek v odpovídajícím rozsahu.

Základní okruhy

1. Mobilní stroje v zemědělství

- traktory
- speciální vozidla
- motory
- přenos energie
- provoz a údržba strojů

2. Stroje pro zpracování půdy

- stroje využitelné v systémech konvenčního zpracování půdy
- stroje využitelné v systémech minimalizačního zpracování půdy

3. Stroje pro setí, sázení

- secí stroje pro výsev úzkořádkových plodin
- secí stroje pro výsev širokořádkových plodin
- secí stroje pro výsev do nezpracované půdy/strniště
- sazeče

4. Stroje pro kultivaci porostu

- pro kultivaci porostů úzce setých plodin
- pro kultivaci porostů široce setých plodin

5. Stroje na ochranu rostlin

- postřikovače tažené a samohodné
- rosiče

6. Stroje pro aplikaci tuhých minerálních a organických hnojiv

- rozmetadla organických hnojiv
- rozmetadla minerálních hnojiv
- specializované zemědělské stroje určené k aplikaci tekutých a tuhých látek

7. Stroje pro sklizeň obilnin, luskovin a olejnin, posklizňovou úpravu a skladování obilovin luskovin a olejnin

- sklízecí mlátička a její výbava (standartní žací lišta pro sklizeň obilnin, adaptéry pro sklizeň řepky, kukuřice, sóji)
- technologie posklizňové úpravy a skladování

8. Stroje pro sklizeň píce

- stroje využívané v pěstebních systémech píce a TTP
- stroje pro mechanizovanou sklizeň jednoletých a víceletých píce
- stroje pro realizaci naskladnění a zakonzervování píce

9. Technologie pro živočišnou výrobu

- krmné technologie
- dojící technologie
- technologie ustájení
- technologie pro odklizení chlévské mrvy/kejdového hospodářství

Volitelné okruhy

10. Systémy precizního zemědělství v rostlinné výrobě

- GPS navigační systémy
- senzory
- drony
- roboty
- software pro analýzu dat a zpracování dat

11. Systémy precizního zemědělství v živočišné výrobě

- senzory pro monitorování zdraví zvířat
- systémy pro řízení mikroklimatu stáje
- automatizované a robotické systémy

12. Stroje pro sklizeň, posklizňovou úpravu a skladování okopanin

- stroje využívané v systémech pěstování okopanin
- stroje pro mechanizovanou sklizeň okopanin
- stroje pro čištění a nakládku cukrové řepy
- technologie posklizňové úpravy a skladování brambor
- logistická řešení odvozu cukrové řepy z polní skládky do zpracovatelského subjektu (cukrovar)

13. Technika pro pěstování a sklizeň chmele, stroje pro posklizňovou úpravu a skladování chmele

- stroje využívané v systémech pěstování chmele
- technologie posklizňové úpravy
- technologie skladování

14. Technika pro pěstování a sklizeň v zelinářství, posklizňová úprava a skladování zeleniny

- stroje využívané v systémech produkce zeleniny
- technologie posklizňové úpravy
- technologie skladování

15. Technika pro pěstování a sklizeň v ovocnářství, posklizňová úprava a skladování ovoce

- stroje využívané v systémech produkce ovoce
- technologie pro posklizňovou úpravu
- technologie skladování

16. Sklizňová technika pro vinohradnictví a stroje pro vinařství

- stroje pro mechanizovanou sklizeň hroznů
- stroje využívané při zpracování hroznů a výrobě vína

17. Závlahy

- technická řešení závlahových systémů
- využití jednotlivých druhů závlah v pěstebních systémech plodin

Ekonomika zemědělského podnikání

Při stanovení obsahu učiva v tomto tematickém celku je doporučeno přizpůsobit konkrétní obsah odborné úrovni účastníků kurzu, která je založena na jejich předchozím studiu a praxi. Také je nutné brát v úvahu praktické potřeby, které vyplývají z velikosti, právní formy a výrobního zaměření jejich podniku. Vyučující zjistí úroveň vstupních znalostí a potřeb účastníků na začátku kurzu.

Konzultace by měly sloužit zejména k ověření znalostí z doporučené literatury, vysvětlení složitějších částí učiva a objasnění souvislostí mezi ekonomickými kategoriemi. Praktická aplikace teoretických znalostí z oblasti účetnictví je zařazena dle zájmu účastníků, přičemž je doporučeno využívat nejen veřejně dostupné informace, ale i data získaná z podniků účastníků kurzu.

Účastníci se naučí vyhodnocovat ekonomické informace a vytvářet z nich závěry, které budou použitelné pro řízení jejich podniku. Kladen je důraz zejména na analýzu těchto informací, jejich zpracování a hodnocení, což umožní jejich praktické využití při rozhodování.

Předložený rozpis učiva je orientační, je však nezbytné dodržet témata základních okruhů a zároveň doplnit další výuku minimálně o jedno téma z volitelných okruhů. Vzhledem k požadavkům a struktuře uchazečů je možné toto volitelné téma nahradit jakýmkoli jiným tématem, zde neuvedeným, z oblasti zemědělského podnikání a ekonomiky.

Základní okruhy

1. Zemědělský podnikatel

- ekonomická podstata zemědělského podniku
- základy daňové evidence (daň z příjmu FO, evidence atd.)
- základy účetnictví (typy účetnictví, odpisy, výkazy atd.)

2. Základní výrobní faktory zemědělského podniku

- práce (lidské zdroje, úroveň mechanizace, automatizace a robotizace)
- půda (půda ve vlastnictví podniku, propachtovaná půda)
- kapitál (vlastní kapitál, cizí kapitál, provozní kapitál, investiční kapitál)

3. Ekonomické plánování a rozpočet podniku

- tvorba podnikatelského plánu a rozpočtu.
- zásady finančního plánování s ohledem na specifika zemědělského podnikání
- řízení cash flow v zemědělském podniku

- řízení rizik v zemědělství a pojištění zemědělské výroby
- 4. Struktura nákladů zemědělského podniku**
- provozní náklady (nákup osiv, hnojiv atd.)
 - investiční náklady (nákup nových strojů, výstavba atd.)
 - finanční náklady (úroky z úvěrů a leasingové splátky atd.)
 - administrativní náklady (správa podniku, právní služby atd.)
- 5. Struktura výnosů zemědělského podniku**
- tržby z prodeje zemědělských komodit/produktů
 - zisk z přidružené výroby
 - příjmy formou dotací a podpor
 - pronájem půdy a zařízení
 - tržby za služby realizované zemědělskou technikou a z dalších forem služeb
 - finanční výnosy (úroky z investic atd.)
- 6. Obchod se zemědělskými komoditami**
- odbytová družstva, komoditní trhy
 - typy obchodování
- 7. Hodnocení ekonomické efektivity hospodaření**
- způsoby hodnocení ekonomické efektivity hospodaření
 - stanovení bodu zvratu
 - vyhodnocení hospodářských výsledků

Volitelné okruhy

- 8. Marketing zemědělských a potravinářských produktů**
- marketingové strategie, specifika agrárního marketingu
 - obchodní značky, loga
 - distribuční kanály
 - cenové strategie
 - certifikace bio a další označení kvality potravinářských produktů
- 9. Zpeněžování rostlinných komodit**
- kalkulace nákladů spojených s produkcí rostlinných komodit
 - systémy kontroly kvality
 - platby a podmínky
 - plánování a řízení distribučních kanálů, možnosti exportu
- 10. Zpeněžování živočišných komodit**
- analýza nákladů spojených s chovem hospodářských zvířat
 - systémy kontroly kvality
 - platby a podmínky
 - plánování a řízení distribučních kanálů, možnosti exportu

Základy obsluhy informačních systémů v zemědělství

Úroveň znalostí účastníků v oblasti počítačové gramotnosti je různá, a proto bude vyhodnocena vhodně zvoleným způsobem, podle možností. Účastníky se doporučuje členit podle RV a ŽV.

Účastníkům, kteří nemají žádné praktické zkušenosti s ovládáním počítače (skupina A), bude vyučujícím stanoven obsah učiva tak, aby po dokončení kurzu měli již základní uživatelské znalosti (webový prohlížeč, textový a tabulkový editor, datová schránka).

Základy používání webového prohlížeče u uchazečů, kteří mají minimální znalosti obsluhy počítače, bude vyučující probírat tak, aby účastníci byli schopni tuto dovednost využít pro plnění úkolů ve vybraných tematických celcích.

Pro účastníky, kteří již mají zkušenosti s používáním počítače (skupina B), vyučující stanoví obsah tematického celku na základě vybavení a zaměření vzdělávacího subjektu. Doporučuje se při tom zohlednit jejich odborné zaměření.

Absolvováním tohoto tematického celku by měl účastník kurzu být schopen získat základní informace pro svou zemědělskou činnost a orientovat se v základních zemědělských programech, aplikacích a informačních systémech.

Rozpis učiva skupina A

1. Základy textového a tabulkového procesoru

- základní funkce, práce se soubory
- formátování textu
- tvorba jednoduché tabulky

2. Základy používání webového prohlížeče

- základní funkce vyhledávání na internetu
- nastavení výchozí stránky a oblíbených položek
- historie vyhledávání
- používání nápovědy

3. Elektronická komunikace

- základní funkce
- vytvoření, příjem a odeslání zprávy
- práce s přílohami

4. Informační zdroje na internetu

- www stránky institucí poskytujících informace v oblasti zemědělství (ministerstvo, kontrolní orgány, univerzity, výzkumné ústavy, nevládní organizace, svazy a asociace)

5. Portál Farmáře

- základní funkce a pokročilé funkce
- zákonné požadavky na vedení elektronické evidence a její předávání
- Registr půdy (LPIS), Registr zvířat (IZR), Evidence přípravků a hnojiv (EPH)
- využití geotagovaných fotografií (AMS systém)

Rozpis učiva skupina B

1. Informační zdroje na internetu

- www stránky institucí poskytujících informace v oblasti zemědělství (ministerstvo, kontrolní orgány, univerzity, výzkumné ústavy, nevládní organizace, svazy a asociace)

2. Portál Farmáře

- základní funkce a pokročilé funkce
- zákonné požadavky na vedení elektronické evidence a její předávání
- registr půdy (LPIS), Registr zvířat (IZR), Evidence přípravků a hnojiv (EPH)
- využití geotagovaných fotografií (AMS systém)

3. Podnikové manažerské systémy

- aplikační programy určené pro optimální řízení farem, práce s demoverzemi programů

Základy zemědělského práva, dotační politiky a BOZP

Vzhledem k rozsahu této problematiky se vyučující zaměří při konkretizaci učiva na seznámení účastníků kurzu se základy zemědělského práva. Z uvedených zákonů by se vzdělávací subjekt měl zaměřit především na oblasti, které se zabývají přímo zemědělskou praxí, a nemělo by dojít k opomenutí souvisejících prováděcích předpisů, jako jsou nařízení vlády, nebo vyhlášky, které v některých oblastech upřesňují výklad uvedených zákonů. Cílem je, aby účastníci pochopili základy tohoto práva, právní sílu jednotlivých právních předpisů a porozuměli specifikům zemědělského právního systému. Obdobným způsobem je nutno přistupovat k výuce zemědělské dotační politiky státu a EU, kde má být primárním cílem seznámit studenty s možnostmi dotačních podpor pro rozvoj zemědělského podnikání.

Okruh bezpečnosti a hygieny práce je zaměřen na získání základního přehledu o legislativních požadavcích v oblasti bezpečnosti práce a požární ochrany. Cílem je získání přehledu při organizaci a řízení pracovních činností v zemědělské výrobě s důrazem na ochranu zdraví a bezpečí zaměstnanců. Předložený rozpis učiva je orientační a měl by být přizpůsoben aktuálním potřebám účastníků kurzu na základě jejich zájmu, změn v legislativě a vývoje zemědělské politiky. Je žádoucí dodržet témata základních okruhů a zároveň doplnit další výuku minimálně o jedno téma z volitelných okruhů. Vzhledem k požadavkům a struktuře uchazečů je možné toto volitelné téma nahradit jakýmkoli jiným tématem, zde neuvedeným, z oblasti zemědělského práva, dotační politiky, nebo bezpečnosti a hygieny práce.

Základní okruhy

1. Zemědělské subjekty

- právní formy podnikání
- působnost Ministerstva zemědělství a jednotlivých státních dozorových organizací (Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský, Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Státní veterinární správa, Česká plemenářská inspekce)
- zákon č. 252/1997 Sb. – Zákon o zemědělství

2. Právní normy a předpisy upravující zemědělskou výrobu v ČR

Rostlinná výroba

- zákon č. 156/1998 Sb. – Zákon o hnojivech, pomocných půdních látkách, rostlinných biostimulantech a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech)
- zákon č. 326/2004 Sb. – Zákon o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů
- zákon č. 219/2003 Sb. – Zákon o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby)

Živočišná výroba

- zákon č. 154/2000 Sb. – Zákon o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon)
- zákon č. 91/1996 Sb. – Zákon o krmivech
- zákon č. 246/1992 Sb. – Zákon České národní rady na ochranu zvířat proti týrání
- zákon č. 166/1999 Sb. – Zákon o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon)

Ochrana životního prostředí

- zákon č. 17/1992 Sb. – Zákon o životním prostředí
- zákon č. 114/1992 Sb. – Zákon o ochraně přírody a krajiny
- zákon č. 254/2001 Sb. – Zákon o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon)
- zákon č. 334/1992 Sb. – Zákon České národní rady o ochraně zemědělského půdního fondu
- zákon č. 201/2012 Sb. – Zákon o ochraně ovzduší
- zákon č. 289/1995 Sb. – Zákon o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon)

3. Společná zemědělská politika a dotační podpory

- vývoj a cíle Společné zemědělské politiky (SZP)
- přímé platby (EAGF)
- podpory rozvoje venkova (EAFRD)
- kontroly podmíněnost (DZES a PPH)
- národní dotační programy

4. Bezpečnost práce a ochrana zdraví v zemědělství

- BOZP v rostlinné výrobě
- BOZP v živočišné výrobě
- definice pracovního úrazu, evidence a hlášení
- základy požární ochrany v zem. výrobě (normy a zákony)

Volitelné okruhy

5. Legislativa ekologického zemědělství

- zákon č. 242/2000 Sb. – Zákon o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/848 ze dne 30. května 2018 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení

Rady (ES) č. 834/2007 ve znění pozdějších úprav a doplnění, související prováděcí předpisy

- Metodické pokyny Ministerstva zemědělství pro ekologické zemědělství

6. Zemědělské smlouvy a obchodní vztahy

- smlouvy v zemědělství (kupní smlouvy, pachtovní smlouvy, smlouvy o výpůjčce)
- právní úprava vztahů mezi zemědělci a zpracovatelskými podniky
- prodej a distribuce zemědělských produktů

7. Ostatní dotační podpory

- podpory v oblasti rybářství (Operační program Rybářství 2021-2027)
- relevantní dotační programy z gesce Ministerstva životního prostředí
- podpory realizované Podpurným a garančním rolnickým a lesnickým fondem (PGRLF)

Agroekologické principy hospodaření, ochrana krajiny a rozvoj venkova

Obsah učiva tohoto tematického celku by měl být přizpůsoben odborné úrovni účastníků kurzu a měl by zohledňovat aktuální ekologické problémy. Cílem je, aby si všichni účastníci kurzu osvojili základní ekologické pojmy a vztahy, které jsou klíčové pro porozumění ekologickým procesům a principům ochrany přírody.

Obecné ekologické pojmy je vhodné vysvětlit stručně, v rozsahu nezbytném pro pochopení souvislostí. Hlavní důraz by měl být kladen na vysvětlení funkcí jednotlivých složek krajiny a na zásady hospodaření, které jsou v souladu s ochranou krajiny. Do probíraných témat by měly být stručně přidány informace o globálních ekologických problémech, například změna klimatu, ztráta biodiverzity, zhoršená kvalita vod nebo degradace půdy.

Předložený rozpis učiva je orientační, je však žádoucí dodržet témata základních okruhů a případně doplnit další výuku téma z volitelného okruhu. Vzhledem k požadavkům a struktuře uchazečů je možné toto volitelné téma nahradit jakýmkoli jiným tématem, zde neuvedeným, z oblasti Agroekologických principů hospodaření, ochrany krajiny a rozvoje venkova.

Základní okruhy

1. Základy agroekologických principů hospodaření, ochrany krajiny a rozvoje venkova

- obecný úvod do ekologie (významy, pojmy, vzájemné vztahy mezi složkami ekosystému)
- biodiverzita a půdní zdraví
- obnova krajinné struktury
- ochrana vodních zdrojů
- eroze a ochrana půdy
- vliv intenzivního či nevhodně zvoleného způsobu hospodaření na kvalitu půdy, vody a biodiverzitu

2. Praktické příklady agroekologických metod a ochrany krajiny

- ekologická, biologická a integrovaná ochrana proti škůdcům
- meziplodiny a krycí plodiny
- biopásy

3. Alternativní směry zemědělství

- principy ekologického zemědělství
- principy regenerativního zemědělství
- principy biodynamického zemědělství
- principy agrolesnictví

Volitelné okruhy

4. Obnovitelné zdroje energie

- druhy obnovitelných energií (solární, větrná, biomasa a bioplyn)
- agrovoltaika
- využití odpadních materiálů pro energii

5. Rozvoj a sociologie venkova

- doplňkové a alternativní ekonomické aktivity v zemědělství (zpracování regionálních surovin, přímý prodej výrobků/krátké dodavatelské řetězce, agroturistika, komunitně podporované zemědělství atd.)
- specifika hospodaření v oblastech s přírodními a jinými omezeními
- specifika venkovského prostoru a význam zemědělství pro venkov a jeho rozvoj

7. Praxe

Tematický celek praxe má umožnit všem účastníkům osvojení si základních dovedností pro výkon zemědělských manuálních činností a intelektuálních dovedností potřebných k řízení rodinné farmy nebo zemědělského podniku. Jde o řízenou praxi, při níž účastník kurzu vykonává zejména činnosti související s výrobním zaměřením rodinné farmy nebo zemědělského podniku, ve kterém pracuje. Obsah praxe je důležitý především u potenciálních zájemců o podnikání v zemědělství, kteří si zatím neosvojili výkon praktických zemědělských činností a úkonů.

Při řízené praxi vyučující po dohodě s účastníkem stanoví cílový stav dovedností, které si má během praxe osvojit a jeho dosažení v průběhu kurzu sleduje, vzdělávací cíle a průběh praxe je nutno stanovit s ohledem na vegetační období a výrobní zaměření podniku, ve kterém bude praxe probíhat. Základem sledování je deník praxe, kam účastník zapisuje jednotlivé činnosti a dobu jejich výkonu. Deník praxe předloží účastník kurzu komisi u závěrečné zkoušky. Vzor Deníku praxe je přílohou č. 1 tohoto projektu.

Praxi může účastník kurzu vykonávat na vlastní rodinné farmě nebo zemědělském podniku, popřípadě ji může vykonávat na smluvně sjednaném. Pokud bude praxe vykonávána na smluvním pracovišti, musí účastník kurzu předložit písemný doklad, že vybraný zemědělský podnik nebo rodinná farma, mu praxi umožní. Při konání řízené praxe ve vlastní rodinné farmě nebo zemědělském podniku stačí čestné prohlášení účastníka a předání informace vedoucímu praxe o výrobním zaměření podniku.

Pověřený vyučující provede na ohlášeném pracovišti každého účastníka v průběhu výkonu praxe alespoň jednu kontrolu jejího průběhu. V případě potřeby provede i nezbytnou instruktáž k obsahu praxe. Proto je nezbytné, aby ve smlouvě o poskytnutí praxe účastníkovi kurzu, popř. v čestném prohlášení, byla i doložka o umožnění přístupu na pracoviště zástupci vzdělávacího subjektu. Výlohy spojené s výkonem praxe si hradí účastník kurzu.

8. Zpracování projektu

Zpracování absolventského projektu je povinnou součástí vzdělávacího obsahu kurzu. Jeho úspěšná obhajoba je navíc nezbytným předpokladem k získání osvědčení o absolvování kurzu. Pokud účastník nechce zpřístupnit konkrétní údaje o rodinné farmě či zemědělském podniku nebo zveřejnit svůj budoucí podnikatelský záměr, mohou být zadávací údaje v projektu pozměněny nebo vyučující může účastníkovi zadat vzorový projekt.

V rámci zpracování projektu vyučující nejprve účastníka seznámí se zásadami tvorby, monitoringu a vyhodnocení projektu. Projekt může být odevzdán v tištěné a/nebo elektronické formě. Pro vlastní zpracování projektu nebudou využívány hodiny určené pro prezenční studium. Vyučující-zadavatel projektu vyhlásí konzultační hodiny, ve kterých mohou účastníci získat požadované informace pro zpracování projektu. Projekt má obsahovat podnikatelský záměr, materiální, technické a finanční zabezpečení projektu a vyhodnocení, včetně očekávaných efektů z jeho realizace. Předpokládaný rozsah projektu je 10–20 normostran. Součástí projektu je písemné vyjádření účastníka, že projekt zpracoval samostatně. Obsahová náplň projektu je součástí přílohy č. 2.

Zásady zpracování projektu

- podnikatelský záměr (informace o farmě)
- určení cílů
- projektová studie – popis projektu (název, umístění, způsob realizace, časový rámec, náklady)
- sběr dat a informací
- analýza problémů a výzev
- zabezpečení projektu (know-how)
- obchodní partneři
- prostředky na realizaci (technické, materiální a finanční zajištění)
- SWOT analýza (silné a slabé stránky, příležitosti, rizika)
- monitoring realizace a hodnocení projektu (efekty, vliv na životní prostředí)

9. Vzdělávací subjekty, organizační garant a lektori

Vzdělávací subjekty tvoří univerzity se zaměřením na zemědělství, střední školy a vyšší odborné školy, ve kterých je vyučován některý ze skupiny oborů vzdělání 41 Zemědělství a lesnictví se zaměřením na zemědělské obory.

Vzdělávací subjekt musí dále splňovat tyto podmínky:

- vytvářet vhodné podmínky pro realizaci resortního odborného vzdělávání a disponovat lektory s odbornou kvalifikací,
- vlastnit potřebné výukové kapacity,
- disponovat materiálně technickým vybavením podle odborného zaměření vzdělávání,
- být dopravně dostupné účastníkům vzdělávání.

Vzdělávací subjekt, který má zájem pořádat kurz, musí pro získání akreditace k pořádání kurzu poslat žádost Ministerstvu zemědělství prostřednictvím datové schránky. K žádosti musí žadatel doložit:

- obsah a rozsah kurzu, odpovídající požadavkům na kurz uvedeným v tomto dokumentu,
- musí být zapsán v rejstříku škol a školských zařízení nebo v registru vysokých škol
- osoba pořádající kurzy, lektor dokládá **vysokoškolské vzdělání v oblasti vzdělávání Zemědělství nebo Biologie, ekologie a životního prostředí nebo obdobné vysokoškolské vzdělání.**

Organizačním garantem vzdělávacího programu je **Ústav zemědělské ekonomiky a informací, Mánesova 75, Praha 2** (dále také „ÚZEI“).

Pověřená osoba k organizaci kurzu na straně vzdělávacího subjektu zasílá na ÚZEI termíny aktuálně otevíraných kurzů, informace o změně v jejich konání či o změně kontaktní osoby vzdělávacího subjektu, popř. si ÚZEI tyto informace vyžádá. ÚZEI průběžně aktualizuje a vyvěšuje termíny kurzů na webu agronavigator.cz pro zájemce o studium.

10. Použité metody a prostředky

Výukové metody zvolí lektori v závislosti na cílech, obsahu, formě a složení cílové skupiny účastníků kurzu. Doporučuje se použít těchto vzdělávacích metod, které lze rozdělit podle míry aktivity a samostatnosti vzdělávaných na:

- přednášku pro úvod do jednotlivých teoretických celků,
- řešení konkrétních úkolů pomocí zemědělských programů a další,
- diskusi pro řešení problémových úkolů a pro hodnocení zadaných úkolů,
- řešení projektů,
- rozhovor / individuální konzultace,
- řízenou praxi.

Vyučující v přiměřené míře použije didaktické prostředky využívané pro výuku žáků v zemědělských oborech. Pro zvýšení efektivnosti vzdělávacího procesu využije moderní online vzdělávací technologie při realizaci výuky, pro komunikaci s účastníky kurzu a jako zdroje relevantních dat a informací.

Studijní materiály

Seznam studijních textů a ostatních studijních podpor, které budou účastníkovi poskytnuty, nebo které si musí pro úspěšné dosažení studijních cílů opatřit, stanoví příslušný vzdělávací subjekt.

11. Organizační a technické zajištění vzdělávacího programu

Kurz se bude konat v průběhu celého kalendářního roku s důrazem na zimních měsíce v období mimo zemědělské sezónní práce. Seznam vybraných vzdělávacích subjektů, které kurz realizují, je k dispozici na webových stránkách Ministerstva zemědělství a agronavigator.cz. Vzdělávací subjekt podle možností zajistí účastníkům kurzu stravování, popř. ubytování. Dopravu si každý z účastníků zajistí samostatně.

Celková časová dotace kurzu činí minimálně 300 vyučovacích hodin včetně řízené praxe. Závěrečná zkouška je organizována nad rámec celkové časové dotace kurzu. Vyučovací

hodina trvá 45 minut. Při prezenčním studiu se probere především učivo společné všem účastníkům. Hlubší poznatky, popř. dovednosti, využitelné ve specifickém zaměření své zemědělské výroby, získá účastník formou řízeného samostudia (doporučená literatura, individuální konzultace, e-learning apod.). Pro sledování průběhu domácí přípravy se doporučuje zadávat účastníkům kurzu kontrolní práce. Pro prezenční formu studia je vhodné zpracovat a předat účastníkům časový rozvrh učiva jednotlivých tematických celků. Z vážných důvodů lze omluvit absenci účastníka tak, aby účast v teoretické přípravě činila minimálně 75 %.

Vzdělávací subjekt pověřený organizováním kurzu vede o výuce přehled formou třídní knihy. Přijetí do kurzu provede na základě písemné přihlášky uchazeče. Forma a obsah přihlášky nejsou stanoveny.

Ověření znalostí práce s počítačem může být provedeno formou dotazníku nebo zadáním vhodně volených úkonů. Výsledek testu slouží lektorovi k získání informace o odborné úrovni účastníků kurzu a následně pro stanovení pojetí výuky tematického celku a konkrétního rozpisu učiva.

Závěrečná zkouška je organizována formou komisionální zkoušky. Komise je 3členná a jmenuje ji ředitel vzdělávacího subjektu. Jedním jejím členem může být zástupce zemědělské praxe nebo zemědělské profesní instituce. Výsledek závěrečné zkoušky je zaznamenán v protokolu o závěrečné zkoušce.

Závěrečná zkouška sestává ze dvou částí: z teoretické zkoušky a z obhajoby zadaného absolventského projektu. Teoretická zkouška sestává z písemného testu v rozsahu minimálně 70 otázek. Otázky zpracuje vzdělávací subjekt s přihlédnutím k probranému učivu. Otázky testu jsou zpracovány uzavřenou formou. Ke každé otázce jsou zpracovány tři nebo čtyři odpovědi, z nichž jedna je správná. Čas pro zpracování odpovědí je 120 minut.

Jednotlivé části závěrečné zkoušky jsou hodnoceny stupněm prospěl – neprospěl. K hodnocení prospěl musí v teoretické části účastník správně zodpovědět nejméně 70 % otázek. Obhajobu projektu uchazeč koná před zkušební komisí. Doba obhajoby nepřesáhne 30 minut.

Závěrečnou zkoušku úspěšně vykoná uchazeč, který je z obou částí hodnocen stupněm prospěl. Pokud uchazeč z některé části zkoušky neprospěje, vykoná z ní opravnou zkoušku. Termín opravné zkoušky stanoví ředitel vzdělávacího subjektu s ohledem na potřeby uchazeče.

Prezenční výuka se zpravidla organizuje v několika soustředěních. Počet soustředění není závazně stanoven. Časové rozložení studia vytvoří účastníkům kurzu prostor pro samostudium, zpracování projektu a přípravu na závěrečnou zkoušku. Absolventský projekt je účastníkům zadán nejpozději do poloviny plánované doby studia.

Při sestavování plánu jednotlivých soustředění se přihlíží k didaktickým zásadám, dopravním možnostem účastníků, volnému času lektorů, volné kapacitě pracovišť, na kterých probíhá praxe apod.

Pro individuální přípravu účastníků vypisuje vzdělávací subjekt konzultační hodiny. Zejména je vhodné stanovit dostatek konzultačních hodin před konáním závěrečné zkoušky.

Po úspěšném ukončení kurzu vydá akreditovaný vzdělávací subjekt účastníkům osvědčení o absolvování vzdělávacího programu. Platnost osvědčení není časově omezena.

Specifikaci kurzu v osvědčení o splnění minimální zemědělské kvalifikace se doporučuje vyplnit následovně:

Kurz pro výkon obecných zemědělských činností

v rozsahu 300 hodin

Vzdělávací program schválený Ministerstvem zemědělství

Osvědčení obsahuje:

1. * název, sídlo a IČO vzdělávacího subjektu
2. * pořadové číslo vydávaného osvědčení
3. * jméno, příjmení, titul, datum a místo narození účastníka,
4. * název vzdělávacího programu
5. * číslo jednacích akreditací vzdělávacího programu
6. * datum vydání osvědčení
7. * razítko vzdělávacího subjektu (pokud ho vlastní), podpis případně elektronický podpis oprávněného pracovníka.
8. číslo akreditace vzdělávacího subjektu
9. datum zahájení a datum ukončení kurzu, počet hodin, místo konání, popř. jméno lektora (lektorů) a způsob zakončení kurzu

** Nezbytné náležitosti osvědčení. Ostatní body mají fakultativní charakter a slouží k přesnější identifikaci vzdělávacího programu.*

Upozornění: V případě absence data zahájení, data ukončení programu a počtu hodin na osvědčení je možné pro uznání výstupů tyto údaje doložit potvrzením vydaným vzdělávacím subjektem, které bude tyto údaje obsahovat.

12. Finanční zajištění akce

Náklady na uspořádání kurzu hradí jeho účastníci. Kalkulaci provede vybraný vzdělávací subjekt na základě prokazatelných nákladů.

13. Ukončení vzdělávací akce

Na závěr provede pověřený lektor s účastníky kurzu vyhodnocení jeho průběhu a odborné úrovně. Zjištěné poznatky s krátkým hodnocením kurzu zašle do 30 dnů po jeho skončení organizačnímu garantovi (ÚZEI) prostřednictvím datové schránky. Spolu s hodnocením kurzu zašle organizačnímu garantovi také protokol o závěrečné zkoušce, který je součástí přílohy č. 3.

Náměty a připomínky, které mohou zlepšit úroveň vzdělávání, se promítnou do dalších běhů kurzu.

Přílohy

Příloha č. 1: Vzor Deníku praxe účastníka kurzu

Příloha č. 2: Obsahová náplň závěrečného projektu účastníků kurzu

Příloha č. 3: Protokol o závěrečné zkoušce

Mgr. Marek Výborný
ministr zemědělství